

Datum
2019-05-14
Vår referens
Dzemaal Imsirovic
Planeringssekreterare
Dzemaal.Imsirovic@malmo.se

Tjänsteskrivelse

Remiss angående remiss från Justitiedepartementet - Straffrättsliga åtgärder mot tillgreppsbrott och vissa andra brott (Ds 2019:1), Stadskontoret FRI-2019-787

Sammanfattning

Malmö stad har tagit emot promemoria *Straffrättsliga åtgärder mot tillgreppsbrott och vissa andra brott Ds 2019:1*. Kommunstyrelsen har skickat ärendet till fritidsnämnden för yttrande.

Fritidsförvaltningens bedömning är att ett införande av möjligheten att stänga ute personer med straffansvar hade medfört stora administrativa och personalmässiga resurser, samt eventuellt integritetskränkande handlingar. Med dessa anledningar anser fritidsförvaltningen att någon sådan möjlighet inte bör införas.

Förslag till beslut

1. Fritidsnämnden godkänner yttrandet.
2. Fritidsnämnden justerar paragrafen omedelbart.

Beslutsunderlag

- [Här kommer namnet på de handlingar som ligger till grund för beslutsförslaget hämtas in automatiskt. Du behöver inte skriva något under denna rubrik.]

Beslutsplanering

Fritidsnämndens ordförandeberedning 2019-04-30
Fritidsnämndens Arbetsutskott 2019-05-10
Fritidsnämnden 2019-05-16

Beslutet skickas till

Kommunstyrelsen

Ärendet

Justitiedepartementet har skickat utredningen *Straffrättsliga åtgärder mot tillgreppsbrott och vissa andra brott (Ds 2019:1)* på remiss. Via kommunstyrelsen ska fritidsnämnden yttra sig.

Ett av utredningens uppdrag har varit att utreda om det bör införas möjlighet, att vid straffansvar, stänga ute personer från butiker, simhallar och andra liknande platser dit allmänheten har tillträde. Yttrandet kommer att fokusera på delen som rör utestängandet från simhallar och andra allmänna anläggningar, såsom fritidsgårdar och idrottsanläggningar, eftersom det är den verksamhet som nämnden ansvarar för.

En reglering om straffsanktionerade tillträdesförbud skulle inskränka den grundlagsstadgade rörelsefriheten. Utredaren menar att kriminalisering av tillträdesförbud endast bör användas i undantagsfall och avse skyddsintressen som är särskilt värdefulla. Utredaren gör bedömningen att det inte har framkommit något stöd för att ordningsstörningar i butiker och simhallar är av så omfattande slag som t.ex. tillträdesförbudslagen vid idrottsarrangemang avser att hindra. Utredaren bedömer inte heller att det i allmänhet är fråga om sådana allvarliga kränkningar som kontaktförbudslagen syftar att motverka.

Fritidsförvaltningen vill dock betona att det är viktigt att alla tryggt och utan att oroa sig för kränkningar ska kunna vistas i allmänna anläggningar såsom simhallar. Precis som utredningen påvisar finns det ingen tydlig statistik över mängden brott som sker i dessa anläggningar, även om mörkertalet antas vara stort.

I Malmös badanläggningar sker avvisingar sällan i förhållande till antalet besök, men med viss regelbundenhet. Avvisingarna härleds främst till störning av anläggningens ordningsregler. Om någon brottslig aktivitet sker polisanmäls detta. Simhallen kan också utfärda tidsbegränsade tillträdesförbud för enskilda personer, men det är svårt att fullt ut upprätthålla dem då simhallen inte får behandla sådana personuppgifter. Arbetsmiljön i simhallar kan periodvis också vara tuff. Situationer som uppstår kan upplevas som hotfulla och dessa registreras i kommunens händelserapporteringssystem. Det är oftast personal som befinner sig i dessa situationer. Om någon situation anses vara tydligt hotfull polisanmäls dessa.

Fritidsförvaltningen bedömer att det finns sätt att hantera personer som bryter mot ordningsreglerna eller begår brott på anläggningen. Det är tveksamt om straffsanktionerade tillträdesförbud skulle bidra med mer än vad de skulle kosta, även om möjligheten att stänga ute personer med straffansvar eventuellt hade lett till att färre brott sker i dessa anläggningar.

Ett införande av möjligheten att stänga ute personer med straffansvar anser fritidsförvaltningen vara svår genomförd då det hade medfört stora administrativa och personalmässiga resurser, samt eventuellt integritetskränkande handlingar. Även insatser från andra aktörer, till exempel polisen, hade varit nödvändiga. Åklagare och allmän domstol bör också vara beslutande instanser i frågor om straffsanktionerade tillträdesförbud. Dessutom finns det en risk att misstänkliggörande beteende hade uppstått, något som fritidsförvaltningen inte vill främja.

Med dessa anledningar bedömer fritidsförvaltningen att det inte bör införas möjlighet, att vid straffansvar, stänga ute personer från butiker, simhallar och andra liknande platser dit allmänheten har tillträde.

Även om utredaren anser att det inte bör införas en reglering som ger möjlighet att vid straffansvar stänga ute personer från butiker, simhallar eller bibliotek, presenteras i utredningen ett förslag till hur en sådan reglering skulle kunna utformas. I förslaget skriver utredaren att det inte finns skäl att införa en särskild reglering om butikers, badanläggningars och biblioteks rätt att behandla uppgifter om personer som meddelats tillträdesförbud. Den anledning som anges för det ställningstagandet är att de personer som tillträdesförbud kommer att avse ofta är väl kända för både personal och ägare. Att ägaren eller föreståndaren har varit motpart till den

enskilde som förbudet avser gör också att kännedomen om honom eller henne kan förväntas vara god, menar utredaren. Fritidsförvaltningen vill uppmärksamma att så inte är fallet på större badanläggningar med stora personalgrupper och relativt hög personalomsättning. Utan rätt att behandla uppgifter om personer som meddelats tillträdesförbud är det svårare att upprätthålla tillträdesförbud.

Ansvariga

[Här kommer namnet på de chefer som i systemet har godkänt ärendet inför nämnd att hämtas in automatiskt. Du behöver bara skriva något under denna rubrik om du INTE kommer att få ärendet godkänt digitalt.]